

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU</p>
--	---	--

SCEL – 10 – 0029

Radnici DP-a

1. S.S., selo XX, XX
 2. H.D., XX, XX
 3. R.R., selo XX, XX
 4. B.M., selo Verić, Istok
 5. R.O., selo XX, XX
 6. M.S., selo XX, XX
 7. R.Đ., selo XX, XX
 8. M.T., XX, XX
 9. D.P., XX, XX
 10. R.S., XX, XX
 11. P.Z., XX, XX
 12. D.C., XX, XX
 13. R.Đ., selo XX, XX
 14. D.B., selo XX, XX
 15. M.Z., XX, XX
- kojeg zastupa advokat
16. Ž.J., Kolašinska S-3/42, Mitrovica
 17. M.K., kojeg zastupa advokat
Mitrovica
 18. Z.K., koju zastupa advokat
 19. V.V., XX, XX

žalioci

protiv

Kosovske agencije za privatizaciju
Ilir Konushevci 8, Priština

tužene

Prvo veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju sastavljeno od sudije Alfreda Grafa von Keyserlingka, predsednika veća, sudije Shkelzena Sylaja i sudije Čerima Fazliji, nakon većanja održanog dana 27 Decembra 2012, donosi sledeću

PRESUDU

1. Žalba V.V.(C19) je neprihvatljiva.
2. Žalbe S.S.(C1), H.D.(C2), R.O.(C5), M.S.(C6), R.Đ.(C7) su prihvatljive, ali neosnovane.
3. Žalbe R.R.(C3), B.M.(C4), M.T.(C8), D.P.(C9), R.S.(C10), P.Z.(C11), D.C.(C12), R.Đ.(C13), D.B.(C14), M.Z.(C15), Ž.J.(C16), M.K.(C17), Z.K.(C18) prihvatljive su i osnovane. Oni moraju da budu uvršteni u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a.

Činjenični kontekst i istorijat postupka

Žalioци su bivši radnici DP-a Istok koje je tužena privatizovala metodom običnog „spin-off-a“. Dana 8. marta 2006. godine zaključen je kupoprodajni ugovor s ponudačem koji je pobedio na tenderu.

Privremeni spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a objavljen je dana 16. maja 2009. godine, a poslednji dan roka za izjavljivanje žalbi KAP na privremeni spisak bio je 8. jun 2009. godine.

Konačni spisak objavljen je dana 2. decembra 2010. godine, a poslednji dan roka za izjavljivanje žalbi Posebnoj komori bio je 25. decembar 2010. godine.

Dana 6. decembra 2010. godine S.S. (žalilja C1) izjavila je žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: „KAP“) kojom traži da bude uvrštena u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela od 20% prihoda od privatizacije Društvenog preduzeća Istok (DP), koji je objavljen dana 2. decembra 2010. godine. Zalilja, rođena 28. jula 1946. godine, bila je zaposlena u DP-u od 15. aprila 1966. godine do 30. decembra 1996. godine, kad je morala da napusti posao iz zdravstvenih razloga. Ona tvrdi da nije pravedno da ona bude isključena sa spiska zbog toga što je u DP-u radila više od 30 godina i da je DP jedino preduzeće u kojem je radila. Dostavila je fotokopije lične karte, izvoda iz matične knjige rođenih, izvoda iz matične knjige venčanih, potvrde o radnom odnosu.

U pisanim primedbama od 16. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilja nije izjavila žalbu Agenciji na privremeni spisak radnika. KAP tvrdi da prema tome žalilja nije iscrpla sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratila sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 10. decembra 2010. godine H.D. (**žalilac C2**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u od 1. juna 1981. godine do 29. decembra 1981. godine, od 22. marta 1982. godine do 30. novembra 1992. godine, od 1. decembra 1993. godine do 2. septembra 1993. godine i od 1. jula 1999. godine do 30. marta 2003. godine. Žalilac je rođen dana 28. maja 1937. godine i traži da Posebna komora ne odbaci njegovu žalbu iz razloga što je dostigao starosnu granicu za odlazak u penziju. Dostavio je fotokopije radne knjižice i lične karte.

U pisanim primedbama od 28. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zbog toga što žalilac ne ispunjava zakonske uslove da bude na spisku. Žalilac je radio u DP-u do 30. marta 2003. godine, te prema tome nije bio upisan kao zaposleno lice u DP-u u vreme privatizacije. Dalje, žalilac je u vreme privatizacije već bio dostigao starosnu granicu za odlazak u penziju.

Dana 9. decembra 2010. godine R.R.(**žalilac C3**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Kosova Sot” dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac, rođen dana 23. novembra 1935. godine, radio je od 6. avgusta 1990. godine do 29. maja 2009. godine. On je radio na radnom mestu građevinskog radnika. Tvrdi da je nastavio da radi čak i nakon završetka rata i sve vreme do privatizacije DP-a, te prema tome ispunjava sve zakonske uslove. Dostavio je fotokopije radne knjižice, lične karte, potvrde o radnom odnosu.

U pisanim primedbama od 24. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 14. decembra 2010. godine B.M.(**žalilac C4**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Vjestima“. Žalilac je radio u DP-u 19 godina, od 7. aprila 1980. godine do 25. marta 1999. godine. Navodi da je nakon završetka sukoba pokušao da se vrati na posao i da je stavljen na listu čekanja. Tvrdi da je bio diskriminisan zbog svoje nacionalnosti. Dostavio je fotokopiju potvrde o radnom odnosu.

U pisanim primedbama od 28. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zbog toga što žalilac ne ispunjava zakonske uslove da bude na spisku. Žalilac nije dokazao da je bio zaposlen u DP-u nakon 1999. godine i da je bio diskriminisan. Žalilac nije bio upisan kao zaposleno lice u vreme privatizacije.

Dana 14. decembra 2010. godine R.O.(**žalilac C5**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u dnevnim novinama dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac, rođen dana 4. decembra 1935. godine, radio je u DP-u od 1. aprila 1976. godine do 3. aprila 1996. godine, kad je morao da napusti posao iz zdravstvenih razloga.

U pisanim primedbama od 30. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 16. decembra 2010. godine M.S. (**žalilac C6**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da se spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a koji je objavljen u dnevnim novinama dana 2. decembra 2010. godine ispravi tako što će se naznačiti da njegov radni staž u DP-u iznosi 15 godina, a ne 6 godina kako je objavljeno. Žalilac, rođen dana 6. marta 1944. godine, radio je u DP-u od 6. maja 1991. godine do 28. aprila 2006. godine, kad je morao da napusti svoje radno mesto. Dostavio je fotokopije potvrde o radnom odnosu i platnog spiska.

U pisanim primedbama od 30. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da

žalilac nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 17. decembra 2010. godine R.D. (**žalilac C7**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u dnevnim novinama dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac, rođen dana 18. marta 1939. godine, radio je u DP-u od 23. maja 1984. godine do 30. novembra 1999. godine, kad je morao da napusti posao iz zdravstvenih razloga. On tvrdi da je pokušao da se vrati na posao nakon rata. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 30. decembra 2010. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavi žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da prema tome žalilac nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 22. decembra 2010. godine M.T. (**žalilja C8**) izjavila je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvrštena u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a koji je objavljen u „Blicu“ dana 2. decembra 2010. godine. Žalilja je radila u DP-u od 22. marta 1982. godine do juna 1999. godine. Žalilja navodi da joj je bilo onemogućeno da ide na posao nakon juna 1999. godine zbog toga što je morala da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njen život. Ona se žali da je bila diskriminisana zbog svoje srpske nacionalnosti. Dostavila je fotokopije radne knjižice i zdravstvene knjižice.

U pisanim primedbama od 6. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zbog toga što žalilja ne ispunjava zakonske uslove da bude na spisku. KAP navodi da žalilja nije predočila bilo koje dokaze o kontinuitetu radnog odnosa nakon juna 1999. godine i da nije dokazala svoje navode da je bila diskriminisana. KAP tvrdi da žalilja nije dostavila dokaze da je tražila obezbeđenje od KFOR-a ili Policije UNMIK-a nakon 1999. godine.

U svom odgovoru od 30. jula 2012. godine žalilja navodi da nakon juna 1999. godine nije mogla da nastavi da radi zbog toga što je morala da napusti Istok zbog straha za svoj život i živote članova svoje porodice. Kad je reč o diskriminaciji, ona navodi da je opštepoznata činjenica da je

nakon juna 1999. godine stanje na Kosovu bilo takvo da nije bilo slobode kretanja za pripadnike nealbanskih zajednica. Žalilja navodi da su u to vreme srpske kuće uništavane, pljačkane, ljudi ubijani i kidnapovani, da nije postojala praksa da se traži pratnja za odlazak na posao u društvena preduzeća, niti je to bilo realno. Ona tvrdi da, ako su primedbe (KAP) osnovane, zašto se onda uopšte spiskovi zaposlenih objavljuju u dnevnim novinama koje izlaze u Srbiji.

Dana 22. decembra 2010. godine D.P.(**žalilac C9**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Blicu“ dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac je radio u DP-u od 21. aprila 1985. godine do juna 1999. godine. Žalilac tvrdi da mu je bilo onemogućeno da ide na posao nakon juna 1999. godine zbog toga što je morao da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. On se žali da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 6. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 22. decembra 2010. godine R.S.(**žalilac C10**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži uvrštavanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Blicu“ dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac je radio u DP-u od 2. jula 1984. godine do juna 1999. godine. Žalilac navodi da mu je nakon juna 1999. godine bilo onemogućeno da ide na posao zbog toga što je morao da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. Žali se da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavio je fotokopiju svoje radne knjižice.

U pisanim primedbama od 6. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak radnika. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 22. decembra 2010. godine P.Z.(**žalilac C11**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Blicu“ dana 1. decembra 2010. godine. Žalilac je radio u DP-u od 23. novembra 1983. godine do juna 1999. godine. Žalilac navodi da mu je nakon juna 1999. godine bilo onemogućeno da ide na posao zbog toga što je morao da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. Žali se da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 6. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 22. decembra 2010. godine D.C. (**žalilac C12**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom je tražio da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u „Blicu“ dana 1. decembra 2010. godine. Žalilac tvrdi da je radio u DP-u od 2. aprila 1991. godine do juna 1999. godine. Žalilac tvrdi da mu je nakon juna 1999. godine bilo onemogućeno da ide na posao zbog toga što je morao da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. Žali se da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 6. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 22. decembra 2010. godine R.D. (**žalilac C13**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom zahteva da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a, koji je objavljen u novinama dana 2. decembra 2010. godine. Žalilac, rođen dana 25. septembra 1941. godine, radio je u DP-u od 2. avgusta 1988. godine do 27. marta 1999. godine, kad je bio primoran da napusti Kosovo. Žalilac se vratio na Kosovo nakon sukoba. Tvrdi da je pokušao da se vrati na posao; međutim, rukovodstvo ga nije primilo nazad, ali mu

je obećano da će ga pozvati ukoliko bude bilo posla za njega. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 23. decembra 2010. godine D.B. (**žalilac C14**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac, rođen dana 6. jula 1958. godine, radio je u DP-u od 1. aprila 1981. godine do 14. juna 1999. godine, kad je bio primoran da napusti Kosovo. Žalilac se vratio na Kosovo nakon sukoba. Tvrdi da je pokušao da se vrati na posao, međutim, rukovodstvo ga nije primilo nazad, ali mu je obećano da će ga pozvati ako za njega bude bilo posla. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 24. decembra 2010. godine M.Z. (**žalilac C15**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom je tražio da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac je bio zaposlen u DP-u do juna 1999. godine, kad je morao da napusti Istok usled situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. Žalilac tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bio diskriminisan zbog toga što nije Albanac. Žalilac je dostavio fotokopije rešenja o godišnjem odmoru koja je izdalo DP i fotokopiju lične karte.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 24. decembra 2010. godine Ž.J. (**žalilac C16**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u od 25. juna 1985. godine do 14. juna 1999. godine, kad je, kao i svi drugi zaposleni Srbi, morao da napusti Kosovo zbog situacije koja je predstavljala pretnju po njegov život. On navodi da ispunjava zakonske uslove da bude na spisku i da je prema tome bio diskriminisan. Žalilac navodi da je u istoj situaciji kao i drugi koji se nalaze na spisku, a posebno kao 11 zaposlenih srpske nacionalnosti koji su napustili Kosovo zajedno s njim i koji su od tada raseljena lica i nezaposleni su. Traži da isti kriterijumi budu primenjeni i na njega. Dostavio je overenu fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac prema tome nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 24. decembra 2010. godine M.K. (**žalilac C17**) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvršten u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac je prethodno osporio odluku KAP u vezi s privremenim spiskom kojeg je objavila KAP. KAP je odbila njegovu žalbu. Žalilac je bio zaposlen u DP-u od 5. marta 1978. godine do juna 1999. godine, kad je bio prinuđen da napusti Kosovo i nastanio se u Crnoj Gori. Celokupna njegova imovina na Kosovu uništena je i spaljena. Žalilac tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bio diskriminisan. Dostavio je fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilac nije izjavio žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilac nije iscrpeo sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratio sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 24. decembra 2010. godine Z.K. (**žalilja C18**) izjavila je žalbu Posebnoj komori protiv KAP kojom traži da bude uvrštena u spisak zaposlenih koji imaju pravo na dodelu dela prihoda od privatizacije DP-a. Žalilja je prethodno osporila odluku KAP u vezi s privremenim spiskom kojeg je objavila KAP. KAP je odbila njenu žalbu. Žalilja je bila

zaposlena u DP-u od 4. januara 1977. godine do juna 1999. godine kad je bila primorana da napusti Kosovo i nastanila se u Crnoj Gori. Sva njena imovina na Kosovu uništena je i spaljena. Žalilja tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bila diskriminisana. Žalilja je dostavila fotokopiju radne knjižice.

U pisanim primedbama od 24. januara 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što žalilja nije izjavila žalbu Agenciji na privremeni spisak zaposlenih. KAP tvrdi da žalilja prema tome nije iscrpla sve pravne lekove u upravnom postupku pre nego što se obratila sudu, kako je propisano članom 127.4 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28.

Dana 7. aprila 2011. godine žalba V.V. (**žalilac C19**) upisana je u Posebnoj komori, pošto joj je KAP prosledila žalbu s priložima: fotokopijama radne knjižice i pasoša.

U pisanim primedbama od 15. septembra 2011. godine KAP tvrdi da žalba treba da bude odbačena kao neprihvatljiva zbog toga što je poslednji dan roka za izjavljivanje žalbi Posebnoj komori bio 25. decembar 2010. godine.

Kad je reč o opširnijim podacima, sud se poziva na spis predmeta.

Obrazloženje

1.

Žalba V.V. (C19) je neprihvatljiva.

Na osnovu člana 10.6 (a) Uredbe UNMIK-a br. 2003/13, žalba na konačni spisak mora da bude podneta u roku od 20 dana od dana objavljivanja konačnog spiska. Konačni spisak objavljen je dana 2. decembra 2010. godine, a poslednji dan roka bio je 25. decembar 2010. godine. Žalilac je prvo poslao žalbu tuženoj, koja ju je primila dana 11. januara 2011. godine, a zatim je tužena istu prosledila sudu i sud ju je primio dana 7. aprila 2011. godine. Oba datuma su nakon isteka roka dana 25. decembra 2011. godine. Prema tome, ta žalba je neprihvatljiva.

2.

Sve druge žalbe (C1-C18) izjavljene su pre isteka roka dana 25. decembra 2012. godine. Sve one su prihvatljive.

Propust žalilaca da ospore privremeni spisak na osnovu člana 67.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a br. 2008/6 ne čini žalbu na konačni spisak neprihvatljivom.

- a. Član 127 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28 nije primenjiv.
Član 127 glasi:

„Administrativna žalba

127.1. Administrativna žalba može se podneti u obliku zahteva za ponovni pretres ili u obliku žalbe.

127.2. Svaka zainteresovana stranka ima pravo žalbe protiv administrativnog akta ili protiv nezakonitog odbijanja izdavanja administrativnog akta.

127.3. Upravni organ kojem je žalba upućena razmatra zakonitost i regularnost osporenog akta.

127.4. Zainteresovane stranke mogu se obratiti sudu samo nakon iscrpljenja svih administrativnih sredstava žalbe.“

Administrativno naređenje UNMIK-a br. 2008/6 u članu 70.3 (a) i (b) pod naslovom „Važeći zakon“ ne poziva se na Zakon o upravnom postupku br. 02/L-28, već se poziva na Zakon o parničnom postupku, koji ne sadrži bilo koju odredbu kojom se propisuje iscrpljivanje svih pravnih lekova u upravnom postupku pre obraćanja sudu.

Ali, čak i kad bi član 127 Zakona o upravnom postupku br. 02/L-28 bio primenjiv, ne bi bilo potrebno da žalioци ospore privremeni spisak pre izjavljivanja žalbe na konačni spisak. Njihov zahtev ne odnosi se na privremeni spisak (koji je mogao da bude osporen), već na konačni spisak (protiv kojeg pravni lek u upravnom postupku nije moguć).

- b. Pored toga, formulacija prve rečenice člana 67.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a br. 2008/6 ne može da bude protumačena tako da zaposleni mora da ospori privremeni spisak kako bi imao pravo da se kasnije žali na konačni spisak. Prva rečenica člana 67.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a br. 2008/6 glasi:

„Po prijemu spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu shodno članu 10 Uredbe UNMIK br. 2003/13, Kosovska poverenička agencija dužna je da objavi privremeni spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu, uz obaveštenje za javnost o pravu svakog lica da u roku od 20 dana podnese Agenciji pritužbu u kojoj zahteva upisivanje svog imena u spisak zaposlenih ili osporava spisak zaposlenih s pravom na isplatu“.

Zakon navodi samo pravo na osporavanje, a ne obavezu.

- c. Veće je upoznato da bi obaveza osporavanja bilo kojih nedostataka privremenog spiska u kombinaciji sa sankcijom prema kojoj ako to ne bude urađeno žalba na konačni spisak postaje neprihvatljiva pomogla Agenciji da u kraćem vremenu sačini ispravan konačni spisak.

Obaveza iscrpljivanja pravnih lekova u upravnom postupku pre obraćanja sudu sprečila bi stranku da iskoristi resurse sudstva bez preke potrebe.

Postupak prethodnog sačinjavanja privremenog spiska i davanja mogućnosti svakom da ospori taj spisak i predoči činjenice i dokaze u roku od 20 dana pomaže KAP da bez nepotrebnog odlaganja sačini ispravan konačni spisak. To ima za cilj koncentrisanje i ubrzavanje postupka. Pribavljanje svih potrebnih činjenica i dokaza što je moguće pre suštinska je prednost u procesnom kontekstu u kojem novčani iznos dela od 20% svakog zaposlenog lica zavisi od odluke o prihvatanju ili odbijanju.

Administrativno naređenje UNMIK-a br. 2008/6 ne dozvoljava sankcionisanje odsustva saradnje zaposlenog lica u fazi utvrđivanja konačnog spiska tako što bi žalba na konačni spisak bila učinjena neprihvatljivom (slično: presuda Posebne komore Vrhovnog suda u predmetu SCEL-09-0001).

3. Žalbe S.S. (C1), H.D. (C2), R.O.(C5), M.S. (C6), R.Đ.(C7) su prihvatljive, ali neosnovane.

Član 10.4 Uredbe UNMIK-a br. 2003/13, izmenjene i dopunjene Uredbom UNMIK-a br. 2004/45, predviđa uslove koje zaposleni mora da ispuni kako bi se smatralo da ima pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a, a član 10 propisuje postupak za izjavljivanje žalbe Posebnoj komori kako sledi:

„10.4 Za potrebe ovog člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je taj zaposleni registrovan kao zaposleni u preduzeću u društvenom vlasništvu u vreme privatizacije ili pokretanja postupka likvidacije i ako je ustanovljeno da je na platnom spisku preduzeća tokom ne manje od tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili podvrgnuti diskriminaciji, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno stavu 10.6”.

Žalioci S.S. (C1), H.D. (C2), R.O. (C5), M.S. (C6), R.D. (C7) dana 8. marta 2006. godine, kad je DP privatizovano prodajom ponuđaču koji je dostavio najvišu ponudu nisu bili upisani kao zaposlena lica u DP-u, niti su bili na platnom spisku. To nije bilo usled bilo kojeg oblika diskriminacije, već u slučaju H.D.(C2), koji je rođen 1937. godine, usled činjenice da je već bio u penziji, a u slučajevima S.S. (C1), R.O. (C5) i R.D.(C7) usled činjenice da su svo troje ranije napustili DP zbog zdravstvenih razloga. Ni M.S.(C6) ne tvrdi da je morao da napusti posao zbog diskriminacije, već je samo naveo da je „zbog određenih okolnosti“ otišao u penziju.

Uredba UNMIK-a br. 2003/13 isključuje svakog iz dela od 20% ko u vreme privatizacije više nije na platnom spisku, izuzev ako to lice više nije na platnom spisku usled diskriminacije. Ta odluka možda povređuje zaposlene koji su proveli veliki deo ili čitav svoj radni vek u DP-u i oni možda smatraju da je ona nepravедna. Očigledno, Uredba UNMIK-a br. 2003/13 pretpostavlja da je lice koje više nije na platnom spisku ili penzionisano, te prima dovoljnu penziju, ili ima drugi posao. U većini slučajeva ta pretpostavka je pogrešna. Međutim, sud je vezan Uredbom UNMIK-a br. 2003/13 i ne može da poveća broj zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % na osnovu svoje nadležnosti (slično: presuda Posebne komore Vrhovnog suda u predmetu SCEL-09-0001, 3-bis Obrazloženja).

4. Žalbe žalilaca

R.R. (C3), B.M. (C4), M.T. (C8), D.P. (C9), R.S. (C10), P.Z. (C11), D.C. (C12), R.Đ. (C13), D.B. (C14), M.Z. (C15), Ž.J. (C16), M.K. (C17), Z.K. (C18) prihvatljive su i osnovane.

Tužena nije osporila da je Radovan Repanović (C3) u vreme privatizacije, dana 8. marta 2006. godine, još uvek radio u DP-u i da je radio u DP-u od 1990. godine, što znači više od tri godine. Prema tome, on mora da bude upisan u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP-a. Isto važi i za žalioce

B.M. (C4), M.T. (C8), D.P. (C9), R.S. (10), P.Z. (C11), D.C. (C12), R.Đ. (C13), D.B. (C14), M.Z. (C15), Ž.J. (C16), M.K. (C17), Z.K. (C18),

iaiko u vreme privatizacije više nisu radili u DP-u.

Svi ti žalioци napustili su DP i Istok u junu 1999. godine ili nakon juna 1999. godine zbog toga što se više nisu osećali bezbednim. Niko od njih

nije dostavio dokumente koji dokazuju da je on/ona faktički napadnut/a ili diskriminisan/a. Niko od njih nije detaljno naveo bilo koje akte agresije ili diskriminacije. Međutim, ni tužena nije osporila da su oni napustili svoje mesto zbog straha i nije osporila da je taj strah nakon okončanja rata u Istoku bio opravdan kad je reč o licima srpske nacionalnosti. U parničnom postupku, prema tome, to se može uzeti kao činjenica na kojoj se može zasnovati odluka i nikakvi dokumenti ni drugi dokazi nisu potrebni.

Ali, čak i kad bi tužena osporila da su žalioци pobegli iz Istoka zbog opravdanog straha od nasilja i diskriminacije, sud bi morao da usvoji žalbu.

Nisu podnosioci žalbe ti koji moraju da dokažu diskriminaciju, već tužena. Teret dokazivanja, koji je prema Uredbi UNMIK-a br. 2003/13 bio na žalioцу, premešten je na tuženu Zakonom protiv diskriminacije br. 2004/3.

Člane 8 Zakona protiv diskriminacije, o teretu dokazivanja, glasi kako sledi:

„8.1. Kad lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom, činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektnе diskriminacije, prijavljena strana je dužna da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupanja.

8.2. Stav 8.1 ne sprečava uvođenje pravila o iznošenju dokaza koja su povoljnija za tužioce. Dalje, žalilac može da ustanovi ili da brani svoj slučaj diskriminacije bilo kojim sredstvima, uključujući statističke dokaze“.

Član 11 istog zakona glasi:

„11.1 Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe svi dosadašnji zakoni iz ove oblasti.

11.2. Odredbe zakona koje su uvedene ili su na snazi u vezi sa zaštitom principa jednakog postupanja važe i dalje i treba da budu primenjivane ako su povoljnije nego odredbe ovog zakona“.

Kraj rata između građana albanske nacionalnosti i građana srpske nacionalnosti, nasilje i diskriminacija protiv albanske nacionalnosti pre i u toku rata i povlačenje srpskih vojnih snaga kad je rat završen su sve bile

činjenice koje su dozvoljavale pretpostavku da će doći do diskriminacije preostale srpske manjine. Prema tome, na tuženoj bi bio teret da dokaže da diskriminacije nije bilo, a ne na žalioocu da dokaže da je diskriminacija postojala (čl. 8.1 Zakona protiv diskriminacije, slično u presudi Posebne komore Vrhovnog suda od 10. juna 2011. godine u predmetu SCEL-09-0001). Budući da su ti žaliooci, koji su svi radili u DP-u duže od tri godine, morali da napuste svoja radna mesta 1999. godine iz razloga nacionalne pripadnosti, mora se smatrati da su oni bili zaposleni, upisani i na platnom spisku u vreme privatizacije. Prema tome, njihov zahtev je osnovan (član 10.4 Uredbe UNMIK-a br. 2003/13).

Sudske takse

Sud nije odredio troškove žaliocima zbog toga što predsedništvo suda do danas nije donelo pisani troškovnik kojeg je usvojio Sudski savet Kosova (čl. 57 stav 2 Aneksa Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova.

Pouka o pravnom leku

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. Žalilac treba da dostavi žalbu i drugim strankama i sudskom veću u roku od 21 dana. Žalilac treba da podnese žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu drugim strankama.

Predviđeni rok počinje da teče u ponoć istog dana kad je žalioocu dostavljena presuda u pisanoj formi.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je žalilac ne izjavi u predviđenom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana prijema žalbe, dostavljajući svoj odgovor žalioocu i drugim strankama.

Žalilac ima 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese svoj odgovor žalbenom veću i drugoj stranci. Druga stranka zatim ima 21 dan od dana prijema odgovora žaliooca da dostavi svoj protivodgovor žalioocu i žalbenom veću.

Alfred Graf von Keyserlingk
predsednik veća - sudija